

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 7 sierpnia 2024 r.

Poz. 5483

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.72.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 2 sierpnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 i 721) i art. 28 ust. 1 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 4.22.2024 Rady Gminy Panki z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Panki, dla obszarów w obrębach Aleksandrów, Janiki, Kałmuki, Kawki, Konieczki, Kostrzyna, Koski i Praszczyki (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2024 r., poz. 5064).

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej *ustawy* uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 czerwca 2024 r. Rada Gminy Panki podjęła uchwałę Nr 4.22.2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Panki, dla obszarów w obrębach Aleksandrów, Janiki, Kałmuki, Kawki, Konieczki, Kostrzyna, Koski i Praszczyki.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: *upzp*), w dniu 3 lipca 2024 r. Rada Gminy Panki przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 4.22.2024, a w dniu 19 lipca 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 29 lipca 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W obecnym brzmieniu art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze *upzp*, plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami planu ogólnego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 tej *ustawy* przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 *upzp* stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie. Czyli do czasu uchwalenia planu ogólnego zgodność miejscowego planu bada się z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności *uchwały*, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. Przepisy *ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2024 r., poz. 82) – zwana dalej: *uogrl*, wskazują, że zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Wskazana procedura jest jednym z podstawowych elementów wymaganych w procesie przygotowywania tego projektu planu, jeśli zachodzi potrzeba jej przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 *uogrl* przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (obecnie Ministra Klimatu i Środowiska) lub upoważnionej przez niego osoby (pkt 2), zaś pozostałych gruntów leśnych – zgody marszałka województwa, wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej (pkt 5).

W świetle art. 2 ust. 2 *uogrl* gruntami leśnymi, w rozumieniu ustawy, są grunty:

- 1) określone jako lasy w przepisach o lasach,
- 2) zrehabilitowane dla potrzeb gospodarki leśnej oraz
- 3) pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych.

Natomiast zgodnie z art. 3 *ustawy z dnia z dnia 28 września 1991 r. o lasach* (Dz. U. z 2024 r., poz. 530), lasem jest grunt:

1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony:

- a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
- b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
- c) wpisany do rejestru zabytków;

2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

W dokumentacji prac planistycznych zamieszczono oświadczenie Wójta Gminy Panki, w którym wskazano, że nie zachodzi potrzeba uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Analiza rysunku planu miejscowego wykazała jednak, że w części tereny oznaczone symbolami: **11T-RN** (teren telekomunikacji lub rolnictwa z zakazem zabudowy) oraz **10IT-L** (teren telekomunikacji lub las) wyznaczone zostały na gruncie leśnym. Zgodnie z informacjami zawartymi w *Portalu mapowym e-Gmina System Informacji Przestrzennej*, w którym zamieszczono dane na podstawie ewidencji gruntów i budynków, są to grunty leśne LsIV (część działki nr 229/1), LsVI (część działki nr 215/1, w ramach terenu o symbolu **11T-RN**) oraz LsV (część działki 225, w ramach terenu o symbolu **10IT-L**). Z portalu *Bank danych o lasach* wynika, że wskazane grunty leśne podlegają pod Nadleśnictwo Herby i stanowią lasy prywatne o funkcji gospodarczej - według stanu danych na 2020 r. W związku z tym, w procedurze sporządzania przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zachodziła konieczność uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego występuje o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Takim przepisem odrębnym jest wskazany wyżej art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 *uogrl*. Zgoda wydana na podstawie tego przepisu rozstrzyga zagadnienie dopuszczalności przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Stanowi ona podstawę do dokonania zmiany przeznaczenia tych gruntów w planie miejscowym. W myśl art. 4 pkt 6 *uogrl* przez przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne rozumie się ustalenie innego niż leśny sposób użytkowania gruntów leśnych. W niniejszej sprawie Wójt nie uzyskał zgody na zmianę przeznaczenia, co oznacza, że nie mógł dopuścić realizowania na nich innego przeznaczenia niż leśne.

Przepis § 5 ust. 3 pkt 1 *uchwały* wskazuje na przeznaczenie podstawowe jako *teren telekomunikacji lub las* (w tym teren oznaczony symbolem **10IT-L**). Zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 1 pkt 5 *uchwały* przez

przeznaczenie podstawowe terenu należy rozumieć rodzaje przeznaczenia, które winno przeważać w granicach terenu wyznaczonego liniami rozgraniczającymi, lub na wydzielonych z niego działkach. Zatem wskazany teren **10IT-L** został przeznaczony przez uchwałodawcę zarówno pod las (w rozumieniu faktycznego dolesienia, aktualnie przedmiotowy teren stanowią grunty rolne), jak również przyzwolił na równi (zgodnie ze wskazaną definicją *przeznaczenia podstawowego terenu*) na realizację inwestycji z zakresu telekomunikacji. W rozpatrywanym aspekcie – telekomunikacja – posiada odmienny charakter i podlega innym zasadom zagospodarowania niż przeznaczenie przyrodnicze – las. Inwestycje z zakresu telekomunikacji są nieleśnym sposobem korzystania z gruntu leśnego, a więc co do zasady wymagają zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. W świetle braku wydzielenia liniami rozgraniczającymi terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania (art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*), terenu lasu od terenu telekomunikacji i tym bardziej braku uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia terenów leśnych na cele nieleśne, umożliwienie realizacji inwestycji z zakresu telekomunikacji na wskazanych użytkach leśnych, bez uzyskania wcześniejszej zgody na etapie opracowywania projektu planu, jest istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie wymienionych na wstępie czynności wynikających z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *uogrl*.

2. Przepisy ustawy z 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604), zwana dalej: *ut*, wprowadziły istotne zmiany dotyczące inwestycji telekomunikacyjnych w planach miejscowych. Szczególnym zasadom lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych został poświęcony rozdział 5 *ut*, składający się z trzech przepisów: art. 46, 47 i 48. Przepis art. 46 ust. 1 *ut* stanowi, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (zwany dalej: *planem miejscowym*) *nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.* W ust. 2 *ut* przepis ten precyzuje natomiast, że *jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.*

Zatem ustawodawca dopuszcza lokalizowanie infrastruktury telekomunikacyjnej, nawet jeżeli nie jest umieszczona w planie miejscowym, na terenach przeznaczonych w planie miejscowym na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne, w przypadku zaś infrastruktury o nieznacznym oddziaływaniu – również na terenach przeznaczonych na cele zabudowy jednorodzinnej.

Powyższego dopuszczenia lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej na terenach przeznaczonych w planach miejscowych na cele leśne, nie należy skrótowo interpretować jakoby miałyby następować na etapie sporządzania planu miejscowego, jako możliwość pominięcia procedury wskazanej w art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, czyli *de facto* z pominięciem przepisów *ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (m. in.: art. 7 ust. 2 *uogrl*), dotyczących konieczności uzyskania zgody na nieleśne przeznaczenie gruntu leśnego. Należy zaznaczyć, że zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne można dokonać wyłącznie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto należy podkreślić, że przywołane przepisy *ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* nie stanowią przeszkody w wyznaczeniu na terenie gminy objętej planem miejscowym miejsc, w których na ich podstawie (art. 46 ust. 2 *ut*) dopuszczona będzie lokalizacja inwestycji celu publicznego w zakresie telekomunikacji, ale na kolejnym etapie inwestycji budowlanej (pozwolenia na budowę poprzedzonego wyłączeniem gruntów leśnych z produkcji leśnej). Treść tego przepisu pozwala stwierdzić, że lokalizowanie urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej nie podlega w zasadzie żadnym ograniczeniom, skoro sam ustawodawca autorytatywnie stwierdza, co nie jest sprzeczne z określonym przeznaczeniem terenu, ale dotyczy to późniejszego etapu procedowania tej szczególnej inwestycji.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Z kolei § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wydanego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404), zwanego dalej: *rozporządzenie o mpzp*, precyzuje, że ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów

zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia. W § 5 ust. 2 pkt 1 oraz § 5 ust. 3 pkt 1 przedmiotowej *uchwały*, ustalono kolejno przeznaczenia podstawowe jako: *tereny telekomunikacji lub rolnictwa z zakazem zabudowy* (oznaczone symbolem od **1IT-RN** do **10IT-RN**) oraz *tereny telekomunikacji lub las* (oznaczone symbolem od **1IT-L** do **12IT-L**), czyli przeznaczenia *de facto* wykluczające się wzajemnie, między innymi ze względu na zdecydowanie różną (odmienną pod każdym względem) specyfikę zasad zagospodarowania tych terenów. Tym samym, naruszono powołane wcześniej przepisy.

Jednym ze środków ochrony gruntów leśnych jest ograniczenie przeznaczenia na cele nieleśne. Zgodnie z art. 14 ust. 3 *ustawy o lasach*, grunty przeznaczone do zalesienia określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przez wyznaczenie **terenu lasu** lub decyzja o warunkach zabudowy. A istotę prowadzonych działań na tym terenie leśnym określa art. 7 ust. 1 *ustawy o lasach*, który mówi, że *trwale zrównoważoną gospodarkę leśną prowadzi się według planu urzędnienia lasu lub uproszczonego planu urzędnienia lasu, z uwzględnieniem w szczególności następujących celów:*

- 1) *zachowania lasów i korzystnego ich wpływu na klimat, powietrze, wodę, glebę, warunki życia i zdrowia człowieka oraz na równowagę przyrodniczą;*
- 2) *ochrony lasów, zwłaszcza lasów i ekosystemów leśnych stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na:*
  - a) *zachowanie różnorodności przyrodniczej,*
  - b) *zachowanie leśnych zasobów genetycznych,*
  - c) *walory krajobrazowe,*
  - d) *potrzeby nauki;*
- 3) *ochrony gleb i terenów szczególnie narażonych na zanieczyszczenie lub uszkodzenie oraz o specjalnym znaczeniu społecznym;*
- 4) *ochrony wód powierzchniowych i głębinowych, retencji zlewni, w szczególności na obszarach wododziałów i na obszarach zasilania zbiorników wód podziemnych;*
- 5) *produkcji, na zasadzie racjonalnej gospodarki, drewna oraz surowców i produktów ubocznego użytkowania lasu.*

Natomiast zupełnie innym, odmiennym od wyżej wskazanego, jest przyjęte przez uchwałodawcę jako równorzędne dla przeznaczenia podstawowego: teren lasu – teren telekomunikacji. Pojęcie *telekomunikacji* zostało zdefiniowane w przepisie art. 2 pkt 42 *ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. z 2024 r. poz. 34), zwanej dalej: *Pk*, jako *nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną*. Z kolei definicja *infrastruktury telekomunikacyjnej* została wyjaśniona w przepisie art. 2 pkt 8 *Pk* jako *urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji*.

W przepisie § 5 ust. 3 pkt 2 *uchwały* ustalono: *w zakresie przeznaczenia podstawowego tereny telekomunikacji dopuszcza się lokalizowanie masztów przekaźnikowych telefonii komórkowych*. Wskazane maszty są więc elementem infrastruktury telekomunikacyjnej z zakresu *łączności publicznej* (będącej celem publicznym – art. 6 pkt 1 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami* (Dz. U. z 2023 r. poz. 344; zwanej dalej: *ugn*)), służącej zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów *prawa telekomunikacyjnego* (art. 4 pkt 18 *ugn*). Zatem przedmiotowa – szeroko pojęta telekomunikacja – podlega zupełnie innym zasadom zagospodarowania terenu i wyklucza się z przeznaczeniem terenu las.

Rada Gminy Panki ustaliła wykluczające się funkcję dla terenu – infrastruktury telekomunikacyjnej i lasu (oznaczone symbolami od 1IT-L do 12IT-L) oraz terenu – infrastruktury telekomunikacyjnej i rolnictwa z zakazem zabudowy (oznaczone symbolami od 1IT-RN do 10IT-RN), które na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* oraz § 4 pkt 1 i § 7 pkt 8 *rozporządzenia o mpzp*, winny stanowić oddzielne tereny, wyodrębnione za pomocą linii rozgraniczającej.

Z przepisów art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*, jednoznacznie wynika, że jednym z głównych zadań miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zarazem zasadą jego sporządzania, jest przesądzenie o przeznaczeniu terenów objętych jego granicami. Także z tego przepisu wynika, że odmienne przeznaczenia, a także odmienne sposoby zagospodarowania, winny być ujmowane w ramach oddzielnych jednostek terenowych wydzielonych liniami rozgraniczającymi.

Dopuszczenie mieszanego przeznaczenia zakłada także określone proporcje pomiędzy współwystępującymi rodzajami zagospodarowania. Zasadniczą wadą przeznaczenia terenów IT-L czy IT-RN było nieokreślenie, która z funkcji będzie tą dominującą pomimo ich współwystępowania. Orzecznictwo jednolicie wskazuje, że warunkiem połączenia funkcji w ramach jednego terenu jest to, że funkcje wzajemnie się nie wykluczają i nie są ze sobą sprzeczne. Teren lasu o symbolu L stanowi jeden z głównych rodzajów przeznaczenia terenu (poziom 1) określony w załączniku nr 1 do *rozporządzenia o mpzp*, podobnie jak teren rolnictwa z zakazem zabudowy o symbolu RN (poziom 2) czy teren telekomunikacji o symbolu IT (poziom 2). Możliwość mieszania funkcji terenów nie oznacza, że funkcje będą równorzędne (jak wynika z definicji przeznaczenia podstawowego terenu określonej w § 2 ust. 1 pkt 5 uchwały), a zatem będzie można je zagospodarować jednocześnie na dwa różne sposoby. Dodatkowa trudność wynika ze specyfiki terenu lasu, bowiem nieleśny sposób korzystania z gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, która następuje w planie miejscowym.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Panki Nr 4.22.2024 z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Panki, dla obszarów w obrębach Aleksandrów, Janiki, Kałmuki, Kawki, Konieczki, Kostrzyna, Koski i Praszczyki, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczy przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Panki rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Panki.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.

3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.

5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.

6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.